

Redactioneel

Deze aflevering van *Spiegel* opent met een bijdrage van het Werkverband Onderzoek van Moedertaalonderwijs van de KUN. Sinds 1970 zijn erop het niveau van de theorievorming over het moedertaalonderwijs nogal wat veranderingen voorgesteld, waarvan het de vraag is of die in de praktijk gerealiseerd worden. Het Nijmeegse onderzoek stelt zich ten doel die theorie over en de praktijk van het moedertaalonderwijs te beschrijven en vooral discrepanties daartussen. In het onderhavige artikel wordt een uiteenzetting van de probleemstelling en de methode van onderzoek gegeven.

Het volgende artikel is het derde en laatste in de reeks van Kemme. Deze keer laat hij zien, dat de activiteit *bewijzen* in het wiskunde-onderwijs meer de betekenis heeft van *afleiden* dan aansluit bij *bewijzen* als taaldaad in de omgangstaal. Hij vindt dat jammer, want op die manier draagt het wiskunde-onderwijs nauwelijks bij tot het leren met argumenten te redeneren in de dagelijkse omgangstaal. Niettemin, er is nog hoop, en hij laat zien, "dat er wel degelijk mogelijkheden bestaan om leerlingen bewijzend bezig te laten zijn in een betekenis die dichter bij de dagelijkse betekenis staat".

Kortgeleden publiceerde de SLO een interessante visienota van de hand van Leo Lentz en Hans van Tuijl met het oog op het project *Taalvaardigheid in de basisschool*. "Dit boekje nodigt juist alle belangstellenden uit, hoop ik, nu hun oordeel te geven over de belangrijke aspecten van het ontwikkelwerk die hier besproken zijn, en aldus bij te dragen aan de voortgang van het project" (p. 9). Knoers heeft aan deze uitnodiging gehoor gegeven en een wat kritisch gestemd reviewartikel geschreven, waarvan de redactie verwacht en hoopt, dat het zal bijdragen tot de diepgang van de theorie, de innovatie en de leerplanontwikkeling van dit project.

Als boekbespreking een bijdrage van Griffioen en een van Janssen. De eerste bespreekt Corporaals recente publikatie over *Begeleidingsmodellen* voor (aanstaande) onderwijsgeven. Het onderwerp heeft weliswaar niet direct betrekking op moedertaalonderwijs, maar het is wél van belang voor alle lerarenopleiders, temeer

daar hier een nagenoeg complete inventaris van alles wat er op dit gebied bestaat, geboden wordt. Janssen staat stil bij een SCO-publikatie van Damhuis c.s. over *Het opstelonderwijs*. Zij concludeert dat het een nuttig en een treurig boek is. Nuttig als naslagwerk als je wilt weten wat er allemaal aan theoretische opvattingen over het schrijfonderwijs bestaat, treurig als je ziet wat er feitelijk in de praktijk gebeurt. En daarmee is de cirkel gesloten en zijn we weer terug bij de probleemstelling van het eerste artikel.

In de rubriek *Kritiek, Commentaar, Beschouwing* tenslotte twee bijdragen. Ten Brinke geeft een repliek op Griffioen's kritische commentaar op zijn oratie in *Spiegel 2* (1984, nr. 1, 117-123) en Sturm laat zien dat Braets eenzijdige analyse in *Nieuw Nederlands* 1983, van de relatie tussen neerlandistiek en moedertaal-didactiek weliswaar wellicht onderhoudende leesstof oplevert, maar weinig bijdraagt aan een inzichtelijker benadering van dit probleem.

De redactie wenst u evenveel leesplezier toe als zij zelf heeft gehad.

Groningen, mei 1984